

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja naruszyła prawo i dokonała błędnego ustalenia faktycznego, uznając dany środek za środek selektywny na podstawie art. 107 ust. 1 TFEU;
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja naruszyła prawo i dokonała błędnego ustalenia faktycznego uznając, że rozpatrywany środek przysparza skarżącej korzyści zgodnie z art. 107 TFEU;
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ jej niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnianie narusza art. 296 TFEU;
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, nie przeprowadzając dokładnej i bezstronnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie;
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność decyzji, ponieważ Komisja nadużyła władzy, stosując w decyzji stwierdzającej istnienie pomocy państwa w sposób arbitralny kryterium ceny rynkowej.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2015) 9837 final z dnia 11 stycznia 2016 r. systemu pomocy państwa sprawa SA.37667 – Zwolnienia z podatku nadwyżki zysków w Belgii („decyzja”);

Odwołanie wniesione w dniu 7 września 2016 r. przez FV od wyroku wydanego w dniu 28 czerwca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-40/15, FV/Rada

(Sprawa T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FV (Rhode-St-Genèse, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie F-40/15;
- W konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji, a więc:
  - Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny sporządzonego dla wnoszącej odwołanie za rok 2013;
  - Obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania;
- Obciążenie drugiej strony odwołania kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że zaskarżony wyrok został wydany przez skład sądu utworzony z naruszeniem art. 27 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Wnosząca odwołanie uważa, że to naruszenie polega na tym, że decyzja Rady 2016/454 z dnia 22 marca 2016 r. o mianowaniu trzech sędziów do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej sama była obarczona wadą braku kompetencji, naruszenia art. 257 i 281 TFUE, naruszenia załącznika I do protokołu nr 3 w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości, naruszenia art. 13 ust. 2 TUE i naruszenia decyzji 2005/150/WE z dnia 18 stycznia 2015 r. w sprawie warunków i zasad dotyczących przedstawiania i rozpatrywania kandydatur w celu mianowania sędziów Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia kontroli przez pierwszego sędziego oczywistego błędu w ocenie, naruszenia obowiązku uzasadnienia ciężącego na pozwanej, naruszenia obowiązku uzasadnienia pierwszego sędziego, przeinaczenia akt sprawy i naruszenia przewodnika na temat oceny.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku staranności i przeinaczenia akt sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2016 r. – Gamaa Islamyja Egipte/Rada

(Sprawa T-643/16)

(2016/C 419/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gamaa Islamyja Egipte (Egipt) (przedstawiciel: adwokat L. Glock)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/1136 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2015/2430 (Dz.U. L 188z dnia 13.7.2016, s. 21) w zakresie, w jakim dotyczy ona Gamaa Islamyja Egipte;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/1127 z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2425 (Dz.U. L 188 z dnia 13.7.2016, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ono Gamaa Islamyja Egipte;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 ust. 5 wspólnego stanowiska Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (2001/931/WPZiB; Dz.U. 2001, L 344, s. 93; zwanego dalej „wspólnym stanowiskiem 2001/931”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędów, jakie Rada miała popełnić w przedmiocie prawdziwości faktów zarzucanych stronie skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu Rady w ocenie co do charakteru „grupy terrorystycznej” strony skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931.